Teremavatás

Az ünnepség befejeztével a részvevők átvonultak Szesztay Zsolt Tanár úr egykori tantermébe, mely e naptól kezdve az Ő nevét viseli és fényképe örökíti meg személyét. *Szesztay Zsoltné* köszöntötte a megjelenteket:

Kedves Kollégák, Barátaim, tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Nagyon nehéz egy ilyen szép nap után bármit is mondani, de úgy érzem, hogy a köszönet és elismerés szavai mindig aktuálisak. Két és fél éve egy megváltozott szituációban van módomban figyelni a Zeneművészeti Tanszék munkáját, és azzal a nyugodt érzéssel állok itt, hogy Szesztay Tanár Úr elégedett lenne. Ezért köszönet illeti *Dr. Duffek Mihály* dékán Urat és *S. Szabó Márta* tanszékvezető docens Asszonyt.

Van a családunkban egy nagyon kedves szokás, miszerint jeles születésnapkor nemcsak az ünnepeltről emlékezünk meg, hanem ő is megajándékozza a hozzá legközelebb állókat. Ez az ajándék általában egy féltve őrzött családi emlék, vagy ereklye, aminek elsősorban eszmei értéke van. Bárdos Lajos két művet írt Szesztay Zsoltnak és kórusának:

„Kifehérszik az ég" – Finta Éva versére, valamint,

„Nyári vasárnap" – Radnóti Miklós versére.

Mindkettő a legféltettebb szellemi hagyatékok közé tartozik. E kettő közül, a „Nyári vasárnap" partitúráját,és a hozzá csatolt útmutató levél hiteles másolatát szeretném átadni Duffek dékán Úrnak, és S. Szabó Mártának, a mai jeles napon, Szesztay Zsolt születésének 75. évfordulója, valamint a Bárdos Szimpózium 25. jubileuma alkalmából.

Legyen ez a kotta egy jelképes „staféta bot", és kívánom, hogy legyen erőtök és lehetőségetek a továbbiakban is ápolni Szesztay Zsolt emlékét, valamint tudatosítani széles és méltó körben szellemét.

Szesztay Zsoltné